

NUMMER 4

december 2005, jaargang 11

Virago Star

AGENDA 2006 VIRAGO STAR CLUB NEDERLAND

JANUARI

15 Landelijke Nieuwjaars Receptie in cafe "de Maarschalk", Spoorstraat 67, 1211 GA Hilversum. Aanvang 13.00 uur. Hou rekening met het weer en het alcohol gehalte. Je kunt met de trein naar Hilversum komen. De Maarschalk is niet ver van het station.

20 t/m 22 Noordelijke Motorbeurs, Martiniplaza, Groningen. Met een stand van de VSCN

FEBRUARI

5 Regio 5, WestCoast Hogs, Snertrit vanaf het Witte Paard, Poeldijk, vertrek 12.00 uur

16 t/m 19 Motorbeurs Utrecht, Jaarbeurshallen. Met een stand van de VSCN

26 Regio 4, RoadRats, 2e Snert rit van het jaar vanaf café Lief tinck, Muiderberg, vertrek 10.00 uur

MAART

26 Regio 4, RoadRats, Jacques rit, vanaf café Lief tinck, Muiderberg om 10.00 uur.
Omdat de rit wat langer is zal het Regiocafé wat later zijn

APRIL

1 Jaarlijkse Algemene Leden Vergadering in Cultureel Centrum "Wieleroord", Burgemeester Schumanlaan 7, 3411 XM Lopik. Aanvang 11.00 uur

2 Regio 6, Southern Snakes, Motorzegening, Geleen (zie artikel in dit Magazine)

2 Regio 5, WestCoast Hogs, Bollen rit, vanaf het regiocafé Landzicht, Zoeterwoude, vertrek 12.00 uur

7 t/m 9 Regio 4, RoadRats, Low Budget weekend naar Reuland in België. Zie artikel en flyer in dit Magazine

23 Regio 4, RoadRats, toerit vanuit cafe Lief tinck, Muiderberg, om 10.00 uur aanwezig en om 13.00 uur Regiocafé

28 t/m 30 Regio 6, Southern Snakes, Orange Party Festival, zie artikel en flyer in dit Magazine

MEI

19 t/m 21 Regio 5, WestCoast Hogs Low Budget Rally. (meer info volgt)

JUNI

9 t/m 11 Jaarlijkse Internationale Rally, Denemarken

25 Regio 4, RoadRats, Vroege Vogel rit, (meer info volgt)

JULI

In juli is er geen Regio café in regio 4, RoadRats, i.v.m. de vakanties

2 Regio 5, WestCoast Hogs, Haring rit, vanaf regiocafé Landzicht, Zoeterwoude, vertrek 12.00 uur

AUGUSTUS

11 t/m 13 Regio 3, RoadWolves Rally (meer info volgt)

27 Regio 4, RoadRats, toerit vanuit café Lief tinck, Muiderberg, om 10.00 uur aanwezig en om 13.00 uur Regiocafé

25 t/m 27 Regio 5, WestCoast Hogs, Weekend naar Apen in Duitsland (meer info volgt)

SEPTEMBER

8 t/m 10 Jaarlijkse Nationale Rally. (meer info volgt)

24 Regio 4, laatste RoadRats toerit van het jaar, om 10.00 uur aanwezig, café Lief tinck, Muiderberg. Dit wordt een lange rit, dus om 13.00 uur is er geen Regiocafé

OCTOBER

29 Regio 3, RoadWolves, Boerenkool rit (meer info volgt)

WEET JE IETS VOOR DE AGENDA?? LAAT HET DE REDACTIE EN DUS DE LEDEN WETEN!

Het is alweer december, korte dagen, minder mooi weer en de Sint is ook alweer terug naar Spanje. Slimme jongen trouwens. Hij zal wel een buitenhuis op de Canarische eilanden hebben. Dus grote kans dat ie met z'n staf in de zon ligt.

Wij moeten het hier met z'n allen zien te rooien. 2006 staat voor de deur en we hebben best wel weer een aardig programma met z'n allen in elkaar gezet. Er zullen nog wel wat kleine wijzigingen komen maar de grote lijnen zijn bekend. Het eerste volle weekend van januari kunnen we alweer naar de High Chapparral in Luxemburg voor een verlate kerst en nieuwjaars party. Op 15 januari hebben we weer onze nieuwjaars receptie in Hilversum. We zouden het leuk vinden als we eens wat leden zouden zien die eigenlijk alleen maar het Magazine inzien. Kom eens gezellig langs.

De RoadRats bijten dit jaar de spits af met een Low Budget weekend naar België in begin april gevolgd door de Snakes die eind april iets met oranje willen organiseren.

De Internationale gaat in 2006 in Denemarken plaatsvinden en onze eigen Nationale Rally houden we weer in september in.....

(weten we nog niet helemaal)

De afgelopen Nationale Rally was weer een groot succes. Alleen hadden we ietsjes last

van muggen. De 134 gasten hebben zich prima vermaakt, fantastisch eten, veel gerstemat voor een vrienden prijs. Muziek is altijd een probleem. Je kunt het niet iedereen naar de zin maken. Maar men was best wel tevreden met de gekozen muziek op li... van cl... na. Hij was de enige die zich zichtbaar negatief uit liet over de muziek. Maar wat wil je dan ook. Hij had z'n oren ook meestal ergens anders. Gewoon weg blijven als het je niet bevalt zou ik zo zeggen.

Ik heb een reactie van een Engelse gast deels over genomen. In het Engels, dat wel.

En wat betreft mijn tank probleem. Ik heb uiteindelijk de 117 euro plus de BTW moeten betalen. Het arbeidsloon heb ik terug gehad van mijn dealer maar daar is het dan ook bij gebleven. Over het welles nietes spel wat betreft de oorzaak van het probleem heb ik niets meer vernomen.

Fijne kerstdagen, een veilige jaarwisseling en een goed 2006 toegewenst door de redactie. O ja, enne schrijf ook eens iets voor het Magazine.

Muchias leesplezier,

Redactie Rob

Sluitingsdatum voor kopij: 15 februari 2006.

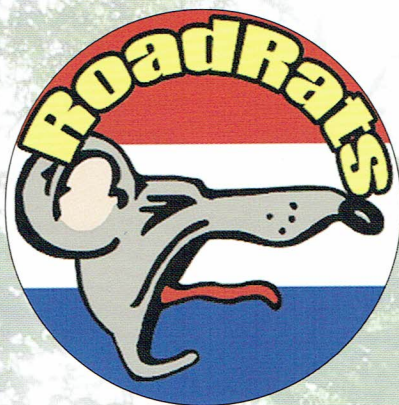
In principe kan van deze datum NIET worden afgeweken, dus houdt er rekening mee.

Alle gegevens in dit blad zijn zorgvuldig vergaard. De redactie kan echter geen verantwoording nemen voor tussentijdse wijzigingen in gegevens, onjuistheden in de informatie, alsmede zet- en/of drukfouten en uit deze informatie voortvloeiende contacten en overeenkomsten tussen de lezers van dit blad en de daarin vermelde instanties en/of personen.

De redactieleden zijn:
Rob en Daniëlle Blokker

ROAD RATS

Low Budget Weekend

Villa Reuland, België

7-8-9 april 2006

Slechts 25 plaatsen beschikbaar !!!!!!!

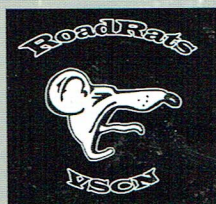
All in prijs € 28,50

Bier, wijn en frisdrank verkrijgbaar.

Maak € 28,50 over op giro rek.: 9495655

t.n.v. C. O'Donoghue,

Pater Pirestraat 38, 1111KR te Diemen.

VREEMDE WEZENS: HOGS, WOLVES, FALCONS, SNAKES EN RATS

RoadRats

Er was eens, heel lang geleden, een groepje wezens en die wezens vonden het leuk om een hoop lawaai te maken. Ze bedachten dat het veel leuker is om samen lawaai te maken dan alleen. Bovendien kun je samen veel MEER lawaai maken dan alleen. Dus ze besloten om hun krachten te bundelen en lekker gezellig samen lawaai te maken. Het werkt als volgt: je komt allemaal bij elkaar en je kletst gezellig wat om te horen hoe het met iedereen gaat. Op een goed moment wordt iemand het zat, en die begint met het maken van zijn lawaai. Binnen 10 minuten, ongeacht de grootte van de groep, is iedereen klaar en maakt iedereen lawaai. Het heet "toerit".

Nu kan het verschijnsel "toerit" zich uitbreiden tot een "weekend": een groep van die wezens organiseert een verblijfplaats, nodigt de andere wezens uit, en samen maken alle wezens veel lawaai, en veel plezier, en dat duurt van vrijdagmiddag tot zondag. Tijdens een weekend zijn er meerdere soorten lawaai: het normale lawaai van de wezens genaamd MOTORGERONK, avondlawaai genaamd MUZIEKGERONK, en nachtlawaai genaamd SNURKGERONK.

Het is de sport om zo vaak mogelijk en liefst als eerste zo veel mogelijk lawaai te maken. De Snakes hebben dat vorig jaar

gepresteerd, hoewel je zou verwachten dat die SSSSSSSSS-en. Ze blijken toch aardig in staat om ook te RRRRRRRonken. Maar in 2006 gaan de Rats met de eer strijken: het eerste weekend is voor de RRRRRRRats, begin april, met de andere wezens naar België om lekker met elkaar lawaai te maken in de Ardennen.

Als je nu veel pech hebt, of mazzel (het is maar hoe je het bekijkt), dan kan een weekend nog omslaan in een "rally", en dat betekent dat het weekend ieder jaar wordt herhaald, en voor meer wezens toegankelijk is. Lekker MEER LAWAAI maken...

Het weekend van de Rats, het zogenaamde Low budget weekend, lijkt al aardig op een jaarlijks evenement. Ook dit jaar organiseren die sjofele Rats een low budget weekend, op 7, 8, en 9 april 2006. Al die wezens zijn bang voor een beetje kou, dus de Rats

huren een huis in Reuland, een dorp in de Belgische Ardennen. Het huis is groot genoeg voor ongeveer 25 wezens. Voor het normale voer en de koffie/thee zorgen de Rats. Als iemand iets heel bijzonders wil, zoals whisky of zo, dan moet-ie daar zelf maar voor zorgen. Wel vroeg inschrijven! Met zo'n beperkt aantal plaatsen loop je anders risico dat je te laat bent.

RoadRats team

MOTORIZEGENING 2006 SOUTHERN SNAKES EN MOTORCLUB M8

Net als voorgaande jaren organiseert Motorclub M8 ook in 2006 weer de motorzegening op de bloemenmarkt in Geleen. De M8 organisatie hoopt ook in 2006 op een grote opkomst, dus hierbij willen de snakes geen verstek laten gaan. Wij nodigen dus ieder VSCN lid uit om mee te doen !!!

De datum is op zondag 2 April.

Aanvang 11.00 uur

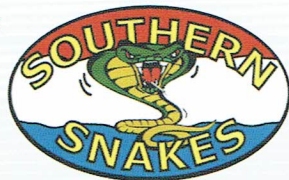
Op de bloemenmarkt Geleen lindenheuvel.

Meld je wel even aan voor 25 maart !

Aanmelden kan bij Piet de Jong,
046-4854081 of
mobiel 06-20532070.

Per e-mail kan ook piet-de-jong@home.nl

Southern Snake's team

WHISKEY ALS WATER.....

Ik had 18 flessen whiskey in de kelder. Omdat ik teveel dronk, zei mijn vrouw dat ik alle 18 flessen leeg moest gooien in de gootsteen, of anders.....

Ik beloofde, dat ik het akelige karwei zou uitvoeren.

Na ettelijke uren moed verzameld te hebben, begon ik.

Ik trok de kurk uit de eerste fles en goot de inhoud in de gootsteen met uitzondering van één glas, dat ik opdronk.

Ik trok de kurk uit de tweede fles en deed er precies eender mee, met uitzondering van een glas, dat ik opdronk.

Ik trok toen de kurk uit de derde fles en goot de whiskey in de gootsteen die ik opdronk.

Ik trok toen de kurk uit de vierde fles in de gootsteen en schonk de fles leeg in het glas, dat ik opdronk.

Ik trok de fles uit de kurk van de volgende en dronk er een gootsteen uit en wierp de rest in het glas.

Ik trok de gootsteen uit het volgende glas en wierp de kurk in de fles.

Toen kurkte ik de gootsteen met het glas, deed de drank in de fles en dronk de wierp.

Toen ik alles leeg had gemaakt hield ik met een hand het huis tegen, telde de glazen en de kurken en de flessen en de goten en de stenen met de andere, samen negenentwintig en toen het huis voorbij kwam telde ik ze allemaal weer en deed tenslotten alle huizen in de fles, die ik opdronk.

Ik ben hoes niet onder invloed van incohol, zoals sommige densen menken dat ik ben. Ik ben niet half zo denken als u wel dronkt. Ik goel me alleen een beetje vek, dat ik niet beet wie ik wen en hoe dronken ik hier sta, hoe langer ik word.

Ik zou maar weggen: "Hik".

ORANGE PARTY FESTIVAL SOUTHERN SNAKES

In navolging van het grote succes afgelopen jaar. (64 deelnemers) Bij de first season party koningsbosch 2005. Hebben de Southern Snake's de koppen weer bij elkaar gestoken , en zijn weer aan het organiseren gegaan.

Wij kunnen het alleen geen first season party meer noemen omdat regio 4 RoadRats ons voor zijn met hun weekend op 7 april, waar wij natuurlijk ook bij aanwezig zullen zijn. Maar niet getreurd we hebben de oplossing!

Ons weekend gaat plaatsvinden op 28-29-30 April, en aangezien het 30 april koningin-nedag is, gaan we er een oranje feest van maken !! Dus zaterdag avond in de feestzaal willen we zoveel mogelijk oranje bikers zien !! Voor de mooist opgetuigde bike en biker of bikster, ligt een mooie prijs te wachten !!!! Dit alles word begeleid door een live band, waarvan we de naam nog even voor ons houden !!

Dus het programma luidt als volgt :

Vrijdag : aankomst, biertje, bij kletsen.....

Zaterdag : 2.00 uur ride out !

18.00 uur bbq met aansluitend oranje feest met live band!

Zondag : kater verwerken, puin opruimen en huiswaarts keren !

De kosten voor het weekend bedragen 50.00 euro bij voorinschrijving en 55.00 euro aan de poort.

Het bedrag voor 1 april over maken op rekening nummer 15.66.06.704 t.n.v VSCN te Veenendaal, onder vermelding van Orange party festival Southern Snake's Koningsbosch en met vermelding van je lidmaatschapsnummer.

Adres is weer : Camping Böhmerwald
Krimweg 1
6104 RM Koningsbosch
Limburg

Bij de prijs zijn inbegrepen:

2x overnachting met eigen tent

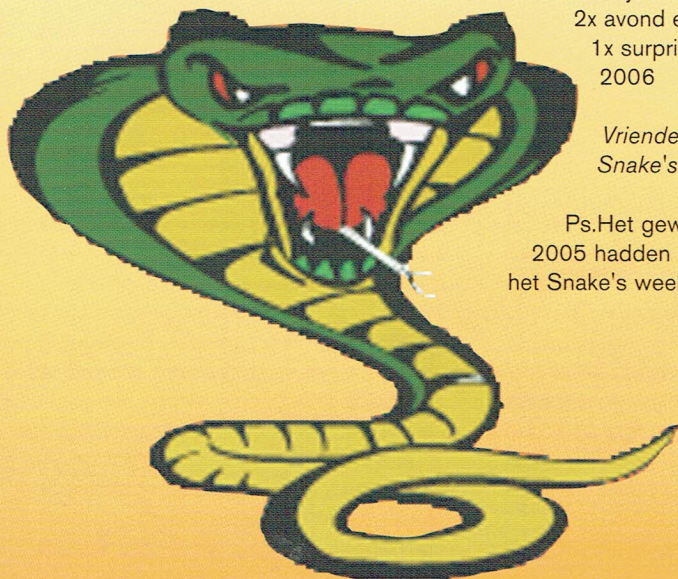
2x ontbijt

2x avond eten waarvan 1x bbq

1x surprise gift van Southern Snakes 2006

Vriendelijke motorgroeten van het Snake's team

Ps.Het geweldige weer wat we in 2005 hadden is ook weer besteld voor het Snake's weekend 2006

KORTINGEN VOOR CLUBLEDEN

Bij de onderstaande motorzaken kunnen leden van de **Virago Star Club Nederland** rekenen op kortingen op accessoires, onderdelen en/of kleding verkoop. Afsproken is dat je op vertoon van je clubpas 10% korting krijgt tenzij anders vermeld. Verdien je toch snel je lidmaatschap terug.

NAAM	PLAATS	ARTIKEL	VOORWAARDEN
Motorcentrum Almelo	Almelo	O-A-K	Onderdelen 5%
Olijve Motoren	Assen	O-A-K	10 tot 15%
MotoPort Uithoorn	Uithoorn	O-A-K	
MotoPort Westerhoven	Westerhoven	A-K	
Safe Motors	Veenendaal	O-A	
MotorTrend	Heerenveen	O-A-K	
Bleeker Motoren	Hoorn	O-A-K	Onderdelen alleen losse verkoop. (dus niet voor montage.)
Termaat Motoren	Nijmegen	A-K	10 tot 15% maar niet op aanbiedingen.
Roadrunner Motoren	Velp	O-A-K	
Boeve Motoren	Garderen	O-A-K	Behalve op banden
Van Aalzum Motoren	Sneek	O-A-K	
Nolen Motors	Strijen	O-A-K	
Jan Keessen Motors	Woubrugge	O-A-K	
Motorhuis Eindhoven	Eindhoven	A-K	
Sander Düren Lederen Motorkleding Tapirstraat 67, 1338 JM Almere , 036-5499774			Voor al je leer op maat, "GROOTSTE tot kleinste maten"
Kobra Motorgarage	Arnhem	A-K	
Buddy Fashion Veenderveld 22, 2371 TV Roelofarendsveen, 071-5680430			Motorsaddlespecialist en Accessoires shop. o.a. Corbin Products
Gebben Motoren	Rogat	O-A-K	
Brouwer Motoren	Nijkerk	O-A-K	

O = onderdelen A = accessoires K = kleding

Op onze site www.viragostarclub.nl kun je via de korting pagina op de Internet site van de meeste bedrijven komen.

Het klinkt als de afsluiting van een al dan niet leuk Halloween weekend, maar niets is minder waar. (Als **niets** minder waar is, is dan **iets** iets meer waar??) In het twents of achterhoeks betekent het niets anders dan een kliekjesfeest en op de boerderije van Aans en Jan was un feest west en da hollie wat vanover. Dus werd het maandelijkse clubtreffen er een met een (zilveren) lintje. Heerlijk toerend door het late oktoberzonnetje tufte de bike richting Zelhem. Na een half uur was je dat zonnetje al flink zat, want al dat geflikker door de takken is zeer vermoeiend rijden. Bovendien zorgden harde slagschaduw en voor donkere bochten in het bosgebied. In Zelhem zat men al heerlijk in datzelfde zonnetje aan de koffie. Net als je denkt dat je iedereen nu kent en vriendelijk groet, blijken het onbekende familie-leden te zijn. Foutje..... Feestgangers van de vorige avond waren ook nog aanwezig en ander Wolves kwamen ook druppelsgewijs binnen. Hiermee niet bedoelende dat die al aardig grieze kopkes nog nadruppelende oude mannetjes waren, maar men kwam na elkaar binnentuffen. De helft ongeveer in het blik met vrouwtje erbij. (zgn wolvinnetjes) Ans die er de vorige avond nog betoverend uitzag, had zich weer in het zondagse T-shirt gestoken. Jan zag er nog flitsend uit met het strakke kapsel. Je vraagt je af of je die helm nou helemaal rond kunt draaien op zijn hoofd, zo glad was het kapsel. De koffie kwam dit keer netjes uit een thermostatische kan en niet uit de afwasbak zoals de avond ervoor.....(overigens prima geslapen hoor) Tja en dan die koeken..... Ze hadden van die erotische koeken op weten te snorren. Bladen vol waren er al opgegaan en nog waren er honderden over zo leek het. Van die dubbele wat zachte speculaaskoeken met een zachte vulling ertussen. Als een broodje sjowarma was het koekje aan één kant wat open. Heerlijke koeken, daar niet van, maar als je die dingen verticaal hield en aan de vulling begon te likken, kreeg je gelijk visioenen van en over het negermeisje 4 huizen verderop in de straat. (ik heb dus drie koeken gehad....) Ik weet niet wat ik allemaal op de feestavond gemist heb, maar die koeken maakten heel wat goed. Ondertussen werd de kring steeds groter gemaakt tot er vanzelf een soort vierkant ontstond. En Jan maar sjouwen met de koffie. Even later werd de grote pergolator van stal gehaald. En een nieuw blad koeken..... Familie vertrok en bikers bleven over..... Dus werd er geroddeld. Vooral over de dan-

sende jeugd van die vorige avond. De Wolves toonden alle onbegrip voor de danskunsten van de huidige jeugd. Daarbij waarschijnlijk vergetend, dat wij zelf in de zeventiger jaren volop stroboscoopeestjes hadden waarbij je in de flinkerende lamp ongeveer voor het oog dezelfde bewegingen maakte. Alleen de muziek was anders, meer psiegeedeeljur of zoiets. Als straf voor dit geroddel schoof de zon steeds verderop en moesten wij de stoelen steeds bijschuiven tot we zo'n beetje strak tegen het kippengaas stonden, zodat we na een uurtje weer allemaal in de schaduw zaten. Om de zaak wat op te leuken kwam Jan vervolgens met enorme dienbladen vol hapjes aanzetten. De hondjes werden plots ook actief en snoven gretig al die heerlijke geuren op en werden als magneten naar de tafel met hapjes getrokken, vanwaar ze vervolgens met strakke bevoording weggestuurd werden. Die ene Bundy-hond had het haar niet alleen voor de oren maar ook voor de oren, want die liep gewoon na 2 meter zo weer terug en keek je smekend aan. Denk ik...geloof ik... want ik zie die ogen nooit zitten. Al met al hadden we nog steeds de Deale of Daele niet gezien, wat ons nieuwe Roadwolves-clubonderkomen (3 x woordwaarde) is vanaf nu. En het zag er zo schoon en feestelijk uit gisteravond. Er werd wat afgekeuvelde middag en der Roedie poneerde de ene stelling en grap na de andere. Alleen die naam hè.... Roedie.....kun je niet wat bikerachtigers bedenken. Roedie doet me zo denken aan fietsen en eh.....Roetie klinkt al beter. Leeftijd erachter en het lijkt al gauw op roetsixtiesix en dat klinkt supermooi. Ofschoon we heel wat bikers misten was het toch bere- cq wolfegezellig en af en toe moest je de tranen uit je ogen vegen van het lachen. Wat een luxe als je in je altijd te korte leven toch nog zoveel kunt lachen met elkaar. **Een dag niet bij de Wolves geweest is een dag niet geleefd!** O ja en er lag ook nog een nieuw soort badge van het bugsbunnytreffen of zoiets op tafel. Gaaf ding! Onduidelijk wanneer je moet en kunt inschrijven trouwens. Tja en als de troep het grootst is en de afwas zich opstapelt, moet de één na de ander plots nodig naar huis..... En als er één gaat, gaan ze allemaal. Gek hè, da's altijd zo, op elk feestje. Gauw starten en op naar huis. Jan en Ans hartelijk danken voor alle gezelligheid en uitstekende catering. Gave After Party, lui! Tot de volgende bijeenkomst.

Nightrider

Het was weer geweldig. Ervaring in het organiseren van zo iets is blijkbaar een groot voordeel. Alles liep ogenschijnlijk (ik hoop dat dat in werkelijkheid ook zo was) op rolletjes. Hulde! Omdat ik de rit op zaterdag zou voorrijden was ik al twee maal eerder naar deze locatie gereden. De eerste keer was ik verbaasd over het type camping. Typisch zo'n groot familieding aan de zee met alles erop en eraan, met overal stacaravans en huisjes, nou niet echt een plek waar je een motorweekend zou verwachten. Maar dat viel allemaal mee. Er was een stuk grasland voorhanden op redelijke afstand van het hoofdgebouw en het veld was voorzien van een erg luxe en schoon toiletgebouw. Daarbij was de clubtent opgezet waar continu koffie en thee te pakken was, er waren tafeltjes en stoeltjes en de overige campinggasten waren allervriendelijkst; wij ook natuurlijk. Waar mogelijk hielden we rekening met elkaar, vele gasten kwamen nieuwsgierig langs voor een praatje en werden volop in de gelegenheid gesteld om het fraaie motorpark, netjes gestald achter gaas op de tennisbaan, te bewonderen. Om den lezer meteen uit de droom te helpen: het weer hield zich naar omstandigheden heel goed. De weerberichten waren de dagen ervoor nogal wisselend van opmaak, maar uiteindelijk hebben we alleen regen

gehad in de nacht van zaterdag op zondag, terwijl het elders in Nederland toch behoorlijk gepleinsd schijnt te hebben.

Maar we lopen op de zaken vooruit. Het begon allemaal op vrijdag om kwart over tien. Ik stond bij een tankstation even voorbij Delft en na korte tijd kwam Ton (Biker TeeCee) aangereiden. Het duurde even voordat Wim en Cindy (op haar nieuwe motor) en ook Han kwamen aangereiden. Wilma zat achterop bij Wim in geleende motoroutfit; deze verkenning was voor haar onderdeel van het beantwoorden van de vraag: gaan we zelf ook ooit motorrijden of niet. Nou, als dat een nee wordt snap ik het niet meer. Na het gebruikelijke pafje gingen we op weg naar Putte, alwaar we bij Peter en Koojsje ook Walter, Ger, Sander en Marije aantreffen. Even later kwam Peters broertje er ook bij. Voordat we naar Nieuwsluis vertrokken effe tanken en toen begon het gedonder. Dat ding van Han wou niet meer starten. Aanduwen is wel geprobeerd, maar ja, een Wildstar douw je niet zomaar aan. Dan de ANWB bellen. De groep was intussen weer teruggereiden en terwijl we stonden te rommelen over wat nu het handigste was om te doen probeerde Han nog een maal de startknop. En of er niks aan de hand was startte het ding. Nou ja Toch maar even langs een dealer, die zat in België een paar kilometer verderop. Daar was het intussen ongemeen heet geworden en we zaten zo'n beetje te smelten in het

leer. Terwijl ter zake deskundigen uitlegden dat openmaken van het blok uren zou duren en er eigenlijk niet zoveel aan de hand was maakte ik mijn bagage los en verwisselde het leer voor een koelere spijkeroutfit. Dat was beter. Han's motor heeft verder geen problemen meer gegeven en los van een akkefietje bij de tolpoortjes van de tunneltjes onder de Schelde (die Belgen vinden het niet leuk als je per 5 euro twee motoren laat passeren) reden we al spoedig door Zeeuws Vlaanderen op weg naar de kust. Daar aangekomen, alles netjes bewegwijzerd, bleek het veld al aardig vol. Meer Engelsen dan Nederlanders maar ach, er zijn nou eenmaal meer Engelsen dan Nederlanders op de wereld. Plekje zoeken, opbouwen en motor stallen op de tennisbaan. Die ging 's nachts op slot, dus dat was prima geregeld. Het was weer gezellig bijkletsen bij een biertje (wel uitkijken, want het waren hele grote glazen) en na wat uurtjes was het tijd voor de eerste maaltijd. Liep allemaal op rolletjes; het was lekker en voedzaam en legde een lekker ondergrondje voor wat de avond nog te bieden had. En dat was een band en dansen, voor wie de warmte niet deerde, en drank en gezelligheid en een hoop water, niet in de laatste plaats veroorzaakt door een tiental waterpistooltjes die iemand had meegebracht. Terug bij de koffie-

tent werd nog doorgepraat tot in de kleine uurtjes maar uiteindelijk ging toch iedereen naar zijn mandje.

De volgende ochtend was er weer veel gesprek over snurkers en dat begrijp ik nooit. Natuurlijk hoor je dat wel, maar daar ga je toch niet naar liggen luisteren? Ademhalen maakt nou eenmaal geluid, zeker als de gemiddelde leeftijd van de meeste aan-wezigen tegen de vijftig loopt. Zoals gezegd hield het weer zich redelijk en tegen twaalfen verzamelden we ons ordelijk langs de kant van het pad tot het startsignaal. Bij terugkomst hebben we geteld: precies 50 motoren deden mee aan de rit en het verliep allemaal prima. Ik had de route tweemaal eerder gereden en hij was prima bewegwijzerd. De Uilenspiegelroute was volgens de papieren 72 km lang en dat is mooi genoeg voor zo'n grote groep. De samenwerking met de marshalls was voorbeeldig. Af en toe kwam er een me voorbij rijden met de vraag of we links of rechts gingen. Ik riep dan steeds dat ik het niet wist want ik had nog geen bordje gezien. Na enige tijd snapten ze het, keken zelf naar de bordjes en ik had niet meer te doen dan de snelheid te beperken tot maximaal 60 km en de club door Maldegem te sturen waar de bordjes ontbraken. In Damme was een perfecte stopplaats. Klein stadje, middeleeuwse gebouwen, een groot marktplein om te parkeren en een alom aanwezig horecawezen om iedereen te voeden en te laven. Na een uurtje gingen we

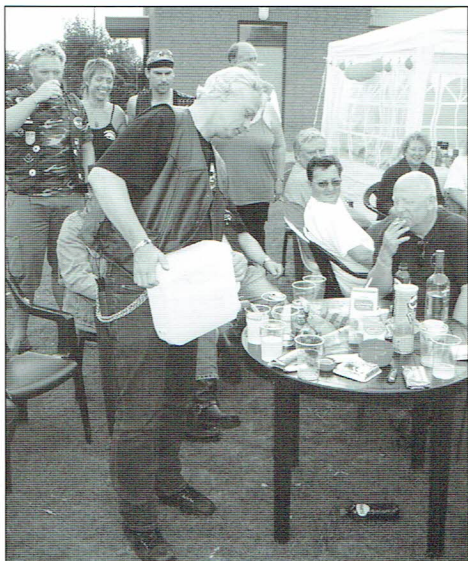
verder. Die route kan iedereen zo gaan rijden. Officieel is het start- en eindpunt in Damme, maar je kunt hem natuur-

lijk overal oppakken en rondrijden.

Om kwart over drie reden we weer de tennisbaan op. Iedereen tevreden, dus ik ook. Er werden druk lootjes verkocht voor de loterij, biertjes en andere drankjes gedronken en muggen bestreden, dat laatste met wisselend succes. De maaltijd had dit keer iets met rijsttafelen te maken en ook dat was weer prima verzorgd. Het was in de zaal zo mogelijk nog warmer als de avond ervoor en ondanks het feit dat er bluesmuziek werd gespeeld en een DVD'tje werd vertoond van de happening in Borculo een jaar eerder, zocht ik toch al gauw de koelte op van de koffietent, waar al een aardig groepje gelijkgestemden was verzameld. Tegen de invallende duisternis begon de trekking van de lootjes. Na de trekking ging ieder weer zijns weegs daar kwamen de eerste druppeltjes. Niet helemaal als een donderslag bij heldere hemel, want die donderslagen waren al

geweest als voor-bode. Rob deelde regenponcho's uit en die kwamen goed van pas. Een klein groepje schijnt, tot ongenoegen van sommigen, tot tegen vijven aan de praat te zijn gebleven in de koffietent, iets te luid natuurlijk, maar ik ga tegenwoordig op tijd ter tent. Staat wat makkelijker op en zo. Na het ontbijt even wachten tot je tent opdroogt (vergeet het maar) en dan inpakken. Groep na groep verliet het terrein en de organisatie zorgde ervoor dat alles netjes werd achtergelaten. Nogmaals lof; prima geregeld. Velen gingen (uiteraard) naar Engeland, velen ook richting Brabant, maar wij moesten naar het noorden dus met een groepje reden we door de Westerscheldetunnel, links af langs Middelburg, via Veere en Vrouwenpolder, om via de Deltawerken en de pont bij Maassluis op de A20 uit te komen. Ik reed rechtdoor het Westland in waar de anderen bij De Lier richting A4 gingen. Drie dagen motorrijden bij best redelijk weer; ik teken ervoor. Al met al een heel geslaagd weekend.

Ton (Rainman) Trommelen

Onderstaand stukje is overgenomen van een van de Engelse VSOC centre's.

The campsite was small compared to ours but with a National membership of just 600 I suppose it would be. UK bikes must have been a third of the total so it was a good turn out from out lot. The facilities were the best I've ever seen. Superb clean and plenty of hot water, at any time of the day! The bar and restaurant area was of equal quality with an eat as much as you like buffet, everybody had their fill. The site was close to the beach and some of us went to explore it after dinner. It was a fantastic sandy beach of at least a mile an PB and I had to have a paddle.

There was a problem though.....Mosquitoes the size of cats were eating most of us alive, despite plying ourselves with anti-mosi cream. When we got back to the camp site poor Chris Wells looked as if she had been attacked by a swarm of Bees, she had swollen bite

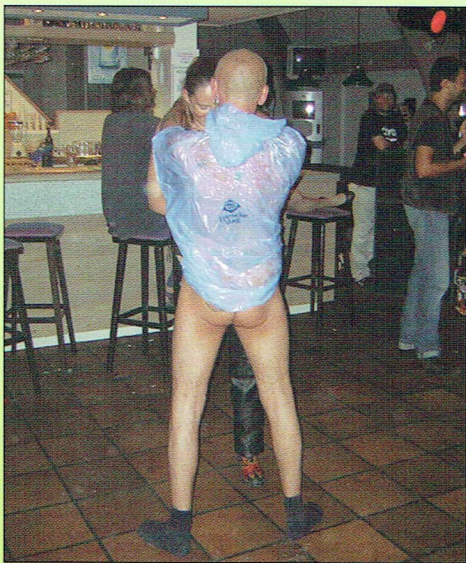

bumps all over her. By the following morning Pete's back looked like the Himalayas! Steve Tyson, on the other hand, hadn't been bitten at all. Paul "Mr. Bastard" Wells said something about rotten meat?

Saturday night is party night.

We were served a gastronomic feast of Oriental delights for dinner, again the eat as much as you like protocol was in place. Space cakes were available to those who wanted them as well as fragrant smellings spliffs (hang on... we are in Holland you know). The band although disappointing were ok and anyway by now ffPete was mullered and providing enough entertainment for everyone's enjoyment. His guitar solo played on his own leg was a particularly good, but what he was doing behind the band was just out of my view, everyone else seemed to be laughing though so it must have been funny?

Kaz and Vanessa (a new outrider) gave us a lovely treat as they appeared in chaps and french knickers: kindly posing with arses cocked to anyone wanting pictures. Later Kaz and Spider were naked on the dance floor. Spider with just a cloak doing his Batman impression.

Het zou goed weer worden en verzamelen bij Ans en Jan. Ik moest de geleende motor-kleding nog terugbrengen, dus mijn besluit om eens mee te rijden was snel genomen. Ton Trommelen mailde en het was even stoeien om een verzamelplek af te spreken voor ons tweeën. Het werd uiteindelijk "daar bij die molen". Nee het had niets te maken met een smartlap, gewoon dat ding in Monster. Toen ik aankwam om half negen stond Ton nèt op me te wachten. We reden gelijk weg en via een voor mij mooie, maar onbekende route kwamen we op het verlengde van de Lozerlaan uit om uiteindelijk de snelweg op te gaan. Ergens voorbij Utrecht werd Han opgepikt. Hij was juist aan het aftanken toen we aan kwamen. Han moest zichzelf ook "aftanken" en terwijl hij daar ergens mee bezig was kwamen enkele leden van de WildStar Fan Club aanrijden in gezelschap van twee Sportsters. Zijn eigenlijk dus ook sterren en mogen er bij horen, zeker één van de berijdsters. Aardige lui. Eén van de WildStars was voorzien van de Jekyll&Hide pijpen. Gaaf spul.

Bij Jan en Ans gastvrij ontvangen met koffie en broodjes. Eigenlijk was het brood overschot van de week ervoor, maar een handige wisseltruc had ervoor gezorgd dat er verse broodjes waren. Hulde, we waren immers vroeg op pad. Nadat Ans haar bike een zetje had gekregen startte deze en gingen we op weg. Bij het naderen van het verzamelpunt van de diervoertocht werd het drukker langs de weg. Zwaaiende en fotograferende mensen stonden langs de kant. Het parkeerterrein was goed gevuld, naderhand werd bekend dat er 561 motor- en trikerijders hadden meegedaan. Uiteraard stond er van alles wat. Even een rondje gelopen, gebabbel met wat leden van de DDC, het was leuk om ze weer te zien hoewel ik er wel een paar bekenden miste. We reden uiteindelijk weg met de bonte stoet. We reden redelijk vooraan waardoor de snelheid laag was, eigenlijk te laag naar mijn zin. De motor heeft

overigens nog nooit zo zuinig gelopen, maar de volgende keer blijf ik wat achterin, daar gaat het meestal wel sneller. Tja wat zal ik zeggen. Er waren veel motoren, de politie deed goed hun best de route was prima. Het meest opvallende was wat mij betreft Ati. Wie kan zich Rein nog herinneren in Luxemburg op een Virago 250? Kijk het bijgevoegde plaatje van Ati. Niet op haar eigen bike, dat was best wel even schrikken. Bij aankomst bleek het voordeel van vooraan rijden. Tja ieder nadeel heeft ook wel een voordeel; parkeerplaatsen voor het uit zoeken. Het grasveldje sloeg ik graag over. Als eerste daar betekende vast als laatste pas weg. Het werd een plekje langs een smal weggetje. Het tweede voordeel was dat we vrij snel en dus vrij vooraan bij de vette hap bar stonden. De speech viel in het water omdat de microfoon minimaal 5 keer uitviel voor een wat langere tijd. Wij uit het westen hadden nog wel wat voor de boeg en besloten om vóórdat iedereen tegelijk weg wilde zelf maar vast op te stappen. In één keer, op een tankstop na, vanuit de buurt van Enschede naar Rijswijk gereden. Heerlijk die gladde strakke Hollandse snelwegen na de Polen ervaring.

Ans bedankt voor het lenen van de kleding en de gastvrijheid bij het Schuurke.

Ton van de Coevering

Schreef ik in het forum met de gedachte dat de routeplanner aangaf dat het een ritje van zo'n 200 km en dus met een stop maximaal 3 uur zou kunnen duren.

Há, de werkelijkheid is altijd anders. Verzamelen om 10:15 bij de Texaco na Delft. Om 10:05 kwam ik aan en stond The Rainman al op me te wachten. Al keuvlend over van alles en nog niks was het even ná 10:30 toen er een deel van de rest aankwamen.

Pfff, even zien of ik nog weet wie er allemaal waren (ik had geen fototoestel bij me en kan dus niet even spieken op en fotootje) d'r zit natuurlijk een heel weekend tussen de heenweg en het schrijven van dit stukje; Han, Wim en Cindy en natuurlijk Wilma "van de verjaardag" waren er in ieder geval. We zouden ook even naar Putte rijden om Peter en Koosje op te pikken en nog wat tuig dat dáár zou verzamelen. Gaaf, kan ik de Harley in spé even bekijken. Volgens de Tequilla Riders site moet het nu toch een beetje de vorm van een motor hebben. (www.tequilla-riders.com) We misten alleen Frats, die we allemaal nog niet kende, toen we tegen 11:00 uur maar eens en route gingen. De planning begon al aardig af te wijken van hetgeen internet voorspelde. Na wat gefreubel met eigenwijze vrachtwagen chauffeurs die kennelijk de wet van de sterkste wilden doen laten gelden werd voorbij Rotterdam de A16 verlaten. In Putte aangekomen, zal zo'n beetje rond 13:00 uur moeten zijn geweest, stond de oprit van Peter en Koosje vol met motoren. Stiekem zette ik die van mij op de oprit van de buurman. Niet veel later zag de buurman het toch toen ie thuiskwam met zijn auto. Met een groot gebaar van "mwah maakt niet zo veel uit" hoefde ik de motor niet weg te halen. Walter, Ger, Sander met vriendin in ieder geval, pff dat geheugen na zo'n weekend, eigenlijk schreef ik het al, de oprit stond vol met motoren dus er waren ook veel eigenaars. De Harley in opbouw! Ja gaaf gaat dat worden. Ge-powdercoate wielen, in het rood, het blok zat er in, de ape-hanger, tja dat lijkt me persoonlijk niks, zeker niet omdat het een all weather bike gaat worden (De bikkelclub hè). Voor je het weet

heb je een overstroming in je mouwen. Zo te zien kan daar van de winter best nog wel eens een bezoekje aan besteed worden, de bouw vordert gestaag. Gaaf hoor!

Enfin, het wachten was op Tuur, waarmee de grondleggers van de Tequilla Riders compleet zouden zijn. Vóór de woning waren 2 straatwerkers bezig met hun pauze. Het viel me op dat de pauze net zo lang duurde als dat wij aanwezig waren. Ik geloof niet dat die 3 vierkante meters straat bestraat zouden zijn die vrijdag. Zij hebben zich ook kostelijk geamuseerd met de verhalen die op de oprit verteld werden.

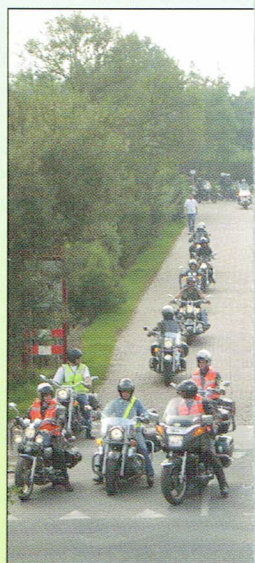
Het zal toch al snel na 14:00 uur zijn geweest toen Tuur kwam aanrijden op zijn Harley. Tie-rips waren nodig. Nee niet voor de losgetilde onderdelen, de bagage kon er wel goed mee vastgezet worden. Op weg! Eerst even tanken bij de plaatselijke pomp. Daar gebeurde het, of eigenlijk niet. Walter was aan het blokken, iedereen speerde weg, The Rainman en Han dus niet bleek zo'n 500 meter verderop. Pfff, weer terug. Han aan de telefoon met de ANWB. Zijn WildStar wilde niet starten.

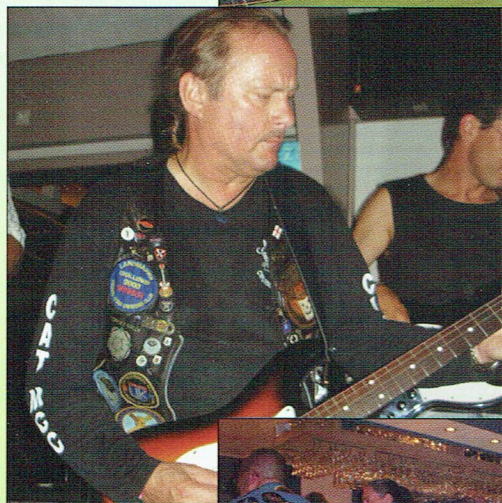
De startmotor maakte een gierend geluid en daar bleef het bij. Aanduwen, ja hoor eens, t's is gelijk een tractor, t's is erg benauwd weer, we lopen wèl in het leer . . . allez vooruit. Ik geloof dat Han 3 keer heen en weer is geduwd in allerlei versnelingen. Lekker zuinig met benzine, dat wel natuurlijk, maar aanslaan not. Eigenlijk was de compressie van het blok te groot. Het lukt gewoon niet om het ding aan de praat te krijgen op deze manier. Beetje wars van het geneuzel werd de startknop nog eens ingedrukt en broem lopen dat ding. ANWB afgebeeld en hop naar de plaatselijke Yamaha dealter.

Tja, er werd aangegeven waar het probleem zat, de reparatie kost toch wel even wat tijd, zo'n 4 uur zeker. De motor startte echter weer als vanouds, dus een snelle kansberekening afgezet tegen tijdverlies, kosten en noem maar op. Doorrijden en weekend viere dus. Eindelijk weer op weg. Op de snelweg is het echt wel geinig met een groep. We bezetten de snelweg als het ware. Als een zwerm bewogen we ons voorwaarts waarbij vaak

ZEELAND 2005 (VERVOLG)

tijdens het inhalen beide rijbanen in gebruik waren. De volgende hindernis bleek de tolgeweg in België te zijn. My god, 5 euri

moest dat kosten voor pak um beet

2 km strak(?) asfalt. Iedereen reed naar het poortje voor creditcard houders. Ik word nog altijd liever aan het loketje geholpen. 5 F 00 stond er op het digitale display. Even had ik de neiging om hier op in te gaan, maar ach ik had toch mijn Belgische Franken niet bij me. Ik had ook geen Belgische euro's, was blij dat de Hollandse euro's geaccepteerd werden :-)

De anderen maakten kennelijk te veel herrie, trokken daarmee de aandacht en men was bang dat er twee of meer tegelijk zouden kunnen doorrijden voor de prijs van één. De boom werd dus geblokkeerd. Het was nog steeds benauwd en warm, en we waren nog steeds in zwart leer gekleed. Enfin je begrijpt het wel. Het duurde even voor de controle er bij was en de slagboom gedeblokkeerd werd en hop daar gingen we weer. Ik denk dat het zo rond 16:00 uur moet zijn geweest toen we aankwamen bij de plek des

onheils. Snel het tentje opgezet, er was immers meer dan 50% kans op regen en onweer voorspeld en gezien de drukkende, benauwde warmte kon het ieder moment beginnen. Nadat ik de motor op het tennisveld had neergezet kon ik genieten van een eerste biertje. Op dat moment maakte ik kennis met de eerste plattelands mug; een stuk agressiever dan die dingen van de grote stad. Dóór de spijkerbroek heen wist hij/ze mij te prikken. Het was de laatste daad van zijn/haar leven. Achteraf is de muggenschade me meegevallen. Welgeteld 4 keer. Ik heb Britten gezien die er erger aan toe waren.

Zo, dit was alleen nog maar het verhaal van de heenreis. Ik laat het beschrijven van de rest van het weekend graag over aan anderen. Ik wil alleen nog even kwijt dat het uitstekend georganiseerd was, de locatie prima en de eigenaar/bediening bijzonder tolerant. Jammer voor die Brit dat die brandslang in het restaurant niet gebruikt mocht worden :-)

Tja en zo kwam het dus dat we de gehele dag zo'n beetje op pad waren.

Ton van de Coevering

REGIOCAFÉS

Regio 1/2 Groningen, Friesland en Drente

Elke 3e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur in Café Berend Botje, Stationsweg 13 te Zuidlaren.

Regio 3 Overijssel, Gelderland en Flevoland

Elke laatste zondag v/d maand vanaf 12.00 uur in ons eigen clubhuis 't Schuurke bij Jan en Ans Teunissen achter het huis aan de Klaverdijk 4, 7021 HJ Zelhem.

Regio 4 Utrecht en Noord-Holland

Elke 4e zondag v/d maand vanaf 13.00 uur in Café Lieftinck aan de Graaf Florislaan 2 te Muiderberg.

Regio 5 Zuid-Holland en Zeeland

Elke 1e en 3e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur bij Café Restaurant Landzicht, Verlaatweg 5 te Zoeterwoude.

Regio 6 Noord-Brabant en Limburg

Elke 1e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur in Herberg De Zwaan, Mgr. v. Oorschotstraat 2 te Heeswijk-Dinther en elke 3e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur in Café Piet de Wit, Markt 13 te Asten.

NORTHSTAR RALLY, ENGELAND

Heb ik vorig jaar de Rally van de Essex Crusaders gedaan (Centre 19) van de VSOC. Dit jaar wilde ik

naar de North Star Rally van Centre 6. Helaas moesten we vanwege de rug- en nek problemen voor de zoveelste keer met de auto. En dat met de auto gaan hebben we geweten maar dat later. We wilden een paar dagen eerder gaan want Anneke zou een appeltaart bakken voor de Outriders. Woensdag dus via Frankrijk, Duinkerken, met de Norfolk Line naar het tropische eiland wat ze ook soms wel Engeland noemen.

Mooi op tijd stapten we woensdag avond de Packhorse (de stamkroeg van de Outriders) binnen. We vielen direct met onze neus in de boter. Er was een zeer, zeer serieuze meeting gaande. Kevin Hoyte, de voorzitter van de VSOC was namelijk aanwezig en als hij buiten een Rally om in de Packhorse is dan is er "shit aan de knikker". Maar zo als het hoort, aan het einde van de vergadering kon iedereen weer lachen.

Toen was het tijd voor de famous appeltaart. Dit werd even smullen. Appelpie Annie had weer toegeslagen, en met succes. Engelsen houden er toch andere eet gewoonten op na, want na de appeltaart kwamen er pannen met chili op tafel.

De nacht bij Outrider Tim en zijn vriendin Elisabeth door gebracht en donderdag morgen

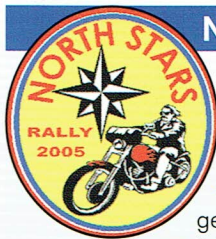
op tijd richting Barnoldswick. Een gat ten noorden van de lijn Leeds, Manchester. Levendig gehouden door Rolls Royce die daar 2 fabrieken heeft staan waar vliegtuig motoren gemaakt worden. De Rally vond dan ook plaats op het ontspannings centrum van Rolls Royce.

Nadat we ingeschreven hadden (we waren een dag te vroeg omdat de Rally van vrijdag tot en met maandag was) zouden we de tent wel even opzetten. Niet dus, het waaide zo hard dat dat niet lukte. Verhuizen dus naar een minder winderig plekje.

Vrijdag liep het rugby veld lekker vol en uiteindelijk waren er toch zo'n 350 gasten. 4 dagen Rally, vrijdag tot en met maandag, omdat de maandag een extra vrije dag was voor Engeland. De vrijdag en de zondag avond werden gevuld met een groep en een entertainer die met goed fatsoen niet te volgen was. Volgens mij hadden zelfs de Engelsen problemen met zijn dialect. Hij had wel een erg fris spelletje bedacht.

3 mannelijke vrijwilligers werden aangewezen om in rap tempo een groot bierblik leeg te drinken. Niet zo maar, maar ze moesten wel een sok uittrekken en om het blik doen en dan zo het blik legen. Lekker fris, maar het is je eigen sok dus je weet wat je te wachten staat. Maar zo ging het dus efkus niet. Ze moesten nu hun blik doorgeven aan hun buurman en toen mochten ze eindelijk het blik leeg drinken zonder te morsen. Zaterdag was de altijd bij de Engelsen terug

NORTHSTAR RALLY, ENGELAND (VERVOLG)

kerende thema avond. Of iedereen maar in kerst kleding wilde verschijnen. De meest maf geklede figuren liepen er rond. Verschillende kerstmannen en vrouwen. Sneeuwuitje en de zeven dwergen die zo af en toe nieuwsgierig waren of er nog iets te zien was onder de rok van sneeuwuitje.

Ook een paar yammie, yammie geklede dames. Met hun wil ik de kerst nog wel eens dik over doen. Al met al een bonte avond. De Hollanders, ook al waren het er maar twee, konden niet achter blijven. De kerstbel, eigenlijk een scheepsbel, die een paar jaar geleden nog diens had gedaan op de Titanic en tijdens een kerst/nieuwjaars party in Luxemburg heeft in Engeland de zaal even stil gekregen. Dit hadden ze niet verwacht van die doorgaands stijve Dutchies. De feestavonden waren prettig gestoord maar overdag was het but wat het weer betrof, veel wind en veel regen. Maandag, de opruim en vertrek dag ging dus helemaal fout. Onze auto vond het nodig om alle motorolie uit te kotsen. Na de ANWB in Nederland gebeld te hebben stond de Engelse AA binnen 20 minuten bij ons met een takelwagen. Helaas was er ter plekke niets aan te doen dus moest de wagen naar een Hyundai dealer gesleept worden.

Oorzaak bleek een doorgeroeste olie leiding naar de olie koeler te zijn. En dat voor een auto die net 22 maanden oud was. Slechte zaak van meneer Hyundai. Het kostte de dealer bijna

2 dagen om een goeie tijdelijke reparatie te maken. Na de eerste dag lag de olie er al na 4 kilometer rijden weer uit maar nu was het door het hele motor compartiment gespoten. Ons verblijf werd dus noodgedwongen met enkele dagen verlengd.

We werden fantastisch opgevangen door leden van de VSOC, dus een hotel zoeken was niet nodig. 2 nachten in Preston en nog een derde nacht bij vrienden op een uurtje rijden van Dover. Ian, Rachel, Jane, Ron en Denise bedankt.

Blockbuster

Tegen het eind van een zomer van niks hadden we ineens een prachtige zondag. Zelfs om half negen in de ochtend deed de zon al zijn best. Ik stond te wachten op Ton (Biker TeeCee) bij de molen in Monster. Toch maar even andere hand-schoentjes uit de tas halen. Die zonder vingertjes waren ruim voldoende. Ton was op tijd, zoals gewoonlijk, en we konden op pad. Lekker rustig tuffen door het Westland, alles volgens de maximum snelheid (Ton had al drie bonnen deze maand) reden we langs Naaldwijk, langs de bloemenveiling over rustige weggetjes tot de A4. Daar kon de cruise controle er op (mooi woord voor een gasvasthouder) en we waren op weg naar tankstation Slagmaat, net even voorbij Utrecht, waar Han zou aanhaken.

We waren er vroeger dan gepland en Han ook, dus er was tijd voor een bakkie. Net toen we weer wilden vertrekken kwamen er een stuk of wat Wildstars en andere brommers aanrijden. Die hebben we nog wel even begroet, maar we wisten toen nog niet dat zij ook dieren gingen voeren; dat bleek pas veel later toen we ze weer terugzagen. In het zonnetje de weg weer op, langs Doetinchem richting Zelhem. Bij ut Schuurke was het als vanouds. Er was koffie, er waren broodjes (nog over van verleden weekend), er was gezelligheid en er druppelde steeds meer volk binnen.

De motor van Ans moest even worden aangeduwd (te lang stil gestaan) maar verder gingen we op tijd van start. Uiteraard even langs een tankstation, want je kunt beter vol zijn. Onderweg ging het colletje af en het jack een stukje open, want het werd prachtig weer.

In de buurt van de verzamelplaats zag je steeds meer motoren en eenmaal aangekomen op dat best grote parkeerterrein was het afgeladen. Mijn God wat een opkomst. Volgens de organisatoren (MAG) waren het er weer meer dan verleden jaar en men schatte het op 400, maar volgens mij konden ze niet tellen. Ik dacht meer aan 500. Van alles en nog wat; wel erg veel Yamaha's. Ga maar eens een ritje maken met zo'n club. Nou dat ging eigenlijk prima. Er waren voldoende motoragenten, een hele groep marshalls, alles was keurig en tijdig afgezet, geen vuiltje aan de lucht. Het was een ritje van ongeveer 70 km, maar vanwege de grootte van de groep ging het erg langzaam. Vooraan werd consequent 50 gereden. Begrijpelijk, verstandig, noodzakelijk, maar ook lastig. Je zit constant tussen drie en vier te schakelen en ik had herhaaldelijk het gevoel dat ik in slaap ging vallen. Is niet gebeurd hoor, maar ik was blij toen we er waren.

En dan moeten al die motoren ergens worden gestald. Een grasveldje (waar bereid-willig

plankjes werden uitgedeeld voor de standplaatsen), een stukje in een bocht, langs het weggetje dat verder liep en nog was het niet genoeg. Uiteindelijk hebben degenen die nog geen plekje hadden gewoon de motor uitgezet om het ding te laten staan waar het stond. Overvol, maar wel razend gezellig. Waren tafels, er waren banken, er was wat te happen en te drinken, maar je moest wel geduld hebben.

Uiteraard even langs de stallen van het asiel. Ik vroeg me af of we daar de dieren nou een plezier mee deden, al die mensen

De woordvoerder van de MAG probeerde van de gelegenheid gebruik te maken om uit te leggen wat de MAG allemaal deed en hoe belangrijk het lidmaatschap was. Dat wisten we natuurlijk al en dat was maar goed ook. De geluidsinstallatie liet het steeds afweten en hoe dat is afgelopen weet ik niet, want intussen was het al over vieren en we moesten ook nog terug. Tja, dan neem je maar afscheid van je clubgenoten en je zoekt je motor op. Terwijl we bezig waren met het vrij rijden van de motoren, jassen aan en helmen op, kwamen Atie en Rein er ook aan. Met zijn vijven aanvaardden we de terugreis, die gezien het gevorderde tijdstip, over snelwegen zou worden afgelegd. Atie zat op een XT'tje, want er was iets met haar startmotor, maar ze kon prima meekomen. Ergens voor Deventer gingen we uit elkaar. Han, Atie en Rein gingen via Amsterdam en Ton en Ton via Apeldoorn, Arnhem en Utrecht richting Den Haag. Er waren zelfs

files, zonder aanwijsbare reden, maar die zijn een betrekkelijk probleem; je kunt er tussen door. Bij Rijswijk ging Ton eraf en twintig minuten later was ik weer thuis. Om half zeven. Nou dat was dan toch wat je noemt een welbestede motordag. Een dag met een goed doel, met mooi weer, met club-genoten en heel veel andere motorfanaten, zonder pech, zonder ongevallen, wat wil je nog meer?

Voor wie het nog niet wist: de MAG (motorrijders actie groep) doet veel lobbywerk om in dit door de politiek platgeregelde land, althans voor motorrijders, erger te voorkomen. Er worden nou eenmaal de meest waanzinnige dingen bedacht door politici die willen scoren en die ideeën geven niet altijd blijk van enig inzicht in waar het over gaat. Als de microfoon het niet steeds had begeven had ik daar nu wat fraaie staaltjes van kunnen vertellen, maar nu niet. Kijk eens op de site van de MAG (<http://www.mag-nl.org>)

Wat verder nog? Enschede is best ver weg en de benzine is overal erg duur.

Conclusie: het leven van een motorrijder is zwaar, maar de moeite waard om geleefd te worden. Op naar Zeeland!

Ton (rainman) Trommelen

Van 11 t/m 13 november is in het Autotron te Rosmalen weer voor de (?) keer de Motorsale gehouden. Voor een buitenstaander zou de naam Motorsale kunnen doen vermoeden dat het om een soort van veiling van motoren gaat, maar diegene die er wel eens een bezoek gebracht heeft weet wel beter.

Een aantal jaren geleden was het alleen maar Harley en nog eens Harley wat de klok sloeg. Het valt mij op dat er ook steeds meer aandacht is voor andere merken. En als je op zoek bent naar een speciaal stuk gereedschap kun je in Rosmalen ook best wel slagen.

Zo wordt de VSCN stand mijns inziens toch nog best wel aardig bezocht tijdens een beurs. Op de zaterdag was ik er zelf ook nog even binnengelopen en in die tijd zijn er toch nog wel een aantal mensen op onze stand geweest. Ook bij de aangrenzende stands van Kawasaki en Honda was redelijk wat aanloop.

Blikvanger bij ons is natuurlijk altijd nog steeds het open gezaagde Virago blok. Speciaal voor een bikeshow waren er een paar gedeeltes op de begane grond afgezet waar soms toch wel hele mooie en hele opvallende motoren stonden opgesteld. Ook liepen daar een aantal, soms schaars geklede en niet altijd onknappe, dames tussendoor.

Ik, en met mij heel veel anderen, heb daar toch menig fotootje gemaakt. (van de motoren natuurlijk en niet van de dames!)

Als ik rijk was en niet zo knap (hmm) zou ik zelf ook wel zo'n extreme motorfiets willen bouwen, maar ja, je kan niet alles hebben.

Herman

SLIMME JONGENS

Promotor lezer Hans Korsman reed in september 2004 door Zuid Afrika en kwam deze BMW tegen voor een casino in Durban. Hij vroeg zich af waarom het kenteken afgeplakt was. Hij hoorde van motorrijders dat ze liever zonder herkenbare kentekenplaat reden, omdat een bekeuring vanwege het ontbreken van een leesbare kentekenplaat goedkoper is dan op de foto van een flitspaal.

Uit Promotor maar enigszins aangepast

Hoezo drie? Nou, 1 en 2 zijn al eens geweest, ook al is dat al een hele tijd terug. Ik had er ooit eentje te leen gekregen toen mijn motordealer mijn Wildstar plat reed vlak voor een weekend. Daar was ik toen mee naar Luxemburg gereden en een weekendje later nog een keer en daarover heb ik u bericht. Soort testverslag; rij-indrukken van de Bulldog. Als ik me goed herinner ben ik in deel 2 geëindigd met zoiets als: leuke motor, maar niks voor mij. Daar moet ik op terugkomen. Sinds die ervaringen is dat ding me door de kop blijven spoken.

Veel over gelezen (er is een heuse site van bulldog-fanaten: www.bt1100bulldog.nl en heb ook bijgehouden wat die dingen zoal deden op marktplaats.nl. Best prijzig nog; zat allemaal zo rond de 8500. Op een gegeven moment zag ik er eentje voor 6250. Niet veel gereden, topkoffertje erop, een iets hoger ruitje dan het origineel en zowaar mooie lasers i.p.v. de standaard uitlaten. Zilvergrijs. Ik dacht: laat ik die maar eens even bij 'mijn favorieten' zetten, dat is een handigheidje in marktplaats, waardoor je bepaalde advertenties makkelijk in de gaten kunt houden. Dus ik klik....en toen bleek dat hij er al stond! Al een maand of drie! Toen was mijn interesse pas echt gewekt. Ik nog eens kijken, dagje wachten, weer kijken. De twijfel groeide. Helemaal in de Achterhoek; dat is wel ver weg om even te gaan kijken. En toen moest ik ineens aan Jan denken. Die woont in Zelhem! Dat is daar vlak bij! Die bel ik gewoon op en dan vraag ik hem of hij even wil gaan kijken of het iets is. Een ander vindt dat misschien typisch, maar ik ben een spontaan mens, dus hoppa. Een paar dagen later belde hij. Het ding was zo goed als nieuw. Nou, dan is dat geen geld. Dus ik heb meteen geroepen dat de koop OK was. Ik heb het geld overgemaakt naar Jan en die heeft hem zelfs voor me opgehaald. Een weekend later kon ik met mijn karretje naar Zelhem rijden om hem op te halen. Service van Jan! Geweldig! Met het Bulldogje op de

trailer (Jan had nog even wat lucht in de bandjes gedaan - die heeft ook alles daar) hobbelde ik naar huis en het voelde goed. Ach ja, je koopt wel eens iets impulsief en dat gaat dan knagen, maar dat had ik niet bij dit hondje. Later ben ik uiteraard gaan rijden. Het was even wennen, maar al weldra kwamen de herinneringen terug aan de vorige (leen) Bulldog. Heerlijk sturen, perfect remmen, actieve zit maar niet ter ver naar voren, geweldig. Het ietsje hogere ruitje gaf niet helemaal het verwachte effect. Zonder ruit heb je de druk op de borst en je helm. Met dit ruitje alleen nog op de helm. En alle wind die door het ruitje omhoog wordt gestuurd richting helm veroorzaakt dermate veel herrie dat oordoppen geen luxe meer zijn. Het topkoffertje bleek erg handig. Je neemt zomaar wat mee, je helm past er (net) in; ik heb hem er een keer afgehaald (oogt wel beter) maar dan mis je hem toch. Dus voortaan laat ik hem zitten.

Ik was van plan mijn jaarlijkse vakantie naar Zuid-Frankrijk op de WildStar te doen maar die had ineens een lekke stoterstang, dus moest het de Bulldog worden. Ik zag er een beetje tegenop. Die grote ruit van de WildStar heb ik erg leren waarderen. Houdt je keurig uit de wind en je kunt urenlang moeiteloos rijden. Ik begon dus rustig om negen uur in de ochtend. Rotterdam, Breda, Antwerpen, het ging langzaam maar sneller. Toen ik de file bij Antwerpen achter me had ging het al met 130/140 en om nou te zeggen dat ik nekkramp kreeg, nou nee, niet echt. Je schijnt te wennen aan dat geruk aan je helm en toen ik zo'n beetje halverwege de reisafstand was, was het een uur of drie. Ik moest iets beslissen. Of ik zoek een camping hier in de buurt, of ik knal door naar de Dordogne. Even gebeld naar een vriend die daar al zat met de vraag of de camping 's avonds te betreden was en toen dat zo bleek te zijn twijfelde ik niet meer. Het ging harder en harder en op het laatst ging het met dik 160 over de wegen. Er was niet veel verkeer, er was vol-

doende licht en het hondje snorde dat het een lieve lust was. Het steuntje in de onder-rug dat ik altijd nodig heb op een chopper was nu echt niet nodig. Ik was bang erg moe te worden op dit ding, maar dat viel reuze mee. Om kwart voor negen reed ik de camping op en een kwartiertje later stond de tent. Eten! Patat met een halve kip en een biertje of wat. De vakantie was goed begonnen. In de avondschemering zat ik nog even voor mijn tentje naar de Bulldog te kijken en hij zag er tevreden uit. Lekker uitgelaten. Zachtjes zei ik tegen hem: "Ging eigenlijk best lekker he? Je bent echt een volhouder-tje." Volgens mij kwispelde hij heel eventjes. Ik wees naar zijn plekje onder de boom en zei: "Blijf!" En dat deed ie. Gehoorzaam toch? Ja hoor, we zijn dikke vriendjes. Ik zal de vakantie even overslaan, want daar gaat het niet over. Als je lekker wilt doortoe-ren over de Franse binnenwegen moet je een ander seizoen uitzoeken. Gaan we nog wel eens doen. De terugreis zou ik achter de Citroen DS familiale aanrijden van vrienden. Prima autootje nog voor die leeftijd en hij deed zo'n 130 kilometertjes in het uur. Prachtig weer, dus helemaal geen probleem. We haalden een Franse motorrijder in en die kwam me daarna prompt weer voorbij gere-den. Hij wees naar mijn motor en gebaarde iets waaruit ik opmaakte dat mijn bagage wat aan het schuiven was. Ik stoppen, de boel rechtekken en dan weer verder. De DS had niets in de gaten gehad, dus die reed door. Ga er maar aan staan, een auto inhalen die 130 rijdt terwijl je een paar minu-ten hebt stilgestaan. Het hondje wou wel. Ik ging iets meer voorover hangen en draaide het gas open. En daar ging hij. 140, 150, 160 nog geen spoor van het einde. 170, 180 tsja, nou komen we in het rode gebied, maar dat is maar een wijzerplaat. Voor mijn gevoel had ik nog genoeg over. 185 dan maar; we rijden op heelhouden. Ook met die snelheid duurde het toch nog langer dan ik verwachtte voor ik het ding zag opdoemen.

Gas los en uitlopen. Dan lijkt 130 ineens erg rustig. Ik ga steeds meer van het hondje houden. Het zit goed, het stuurt als de beste, de remmen zijn goed doseerbaar en werken voorbeeldig, het motortje lijkt een beetje gekieteld, want hij doet meer dan de Dragstar en dat ruitje.....ik was het er nog niet helemaal mee eens, maar het viel wel mee. Weer thuis bleef ik toch maar bezig met dat ruitje. Even rondgeneusd hier en daar en toen bleek dat Yamaha een ruitje had dat nog 10 cm hoger was. De foto's in de catalogus kloppen niet op dat punt, waardoor ik dat eerder over het hoofd had gezien. De dealer wou hem wel voor me bestellen en toen ik hem de zaterdag daarna ging halen bleek het dezelfde ruit te zijn die ik al had. Dompertje. Nog eens kijken in de boeken. De 'sukkel' had bij de bestelling een nulletje vergeten. Maar hij realiseerde zich ook meteen dat er dan op zolder nog wel eens een goede zou kunnen liggen. Ze had-den net geïnventariseerd, zodoende. Dat bleek wel de goede ruit en ik zette hem er meteen op. Toen naar huis en het effect meteen uitproberen. Geweldig!. Wat een verschil! De ruit die ik had haalde de druk van de borst. Deze haalde hem ook van de helm. Er waren nog wel wervelingen, maar als je je daar aan stoort moet je maar auto gaan rijden. Ik had mijn zin. Zo kan ik de hele wereld rond. Mijn hondje is af. Als je nou vraagt wat ik liever rij, de WildStar of de Bulldog, dan krijg ik het moeilijk. De Bulldog is meer motor. Het rijdt zalig, stuurt, remt, trekt, loopt lekker hard en zuinig. Echt motor-plezier. De WildStar is een olifant. Lekker relaxed op de grote weg, prima ploplop-plopmachines voor de binnenwegen. Maar juist op die binnenwegen is de Bulldog veel meer fun. Ik weet het niet meer. Voorlopig heb ik ze allebei (en een Viragootje voor woon-werk) en ik hoef dus niet te kiezen. Maar als ik zou moeten: de Bulldog.

Ton (rainman) Trommelen

Augustus, vakantie maand, maar niet voor ons. Wij hadden het plan om in september richting Spanje te gaan. We zaten nog in de laatste weken van de voorbereiding van het Nationale feest wat in het tweede weekend van september gehouden werd. Het weekend daarop hadden we nog een 25 jarig huwelijksfeest in de familie en daarna zouden we met de sleurhut naar Spanje. Omdat we allebei nogal van die kneuzen zijn werd op het laatste moment besloten om niet naar Spanje te gaan. 1300 km in de auto vinden we toch niet zo bevorderlijk voor Anneke haar rug. Spanje werd Griekenland. Ok, maar dan pik ik de "end of season party" van de Outriders in Engeland mee en daarna dan voor een dag of 10 naar Griekenland. Vertrek datum 4 oktober.

Omdat ik bij de KLM werk hebben we dus de mogelijkheid om goedkoop te vliegen. Helaas, het vliegtuig was aan zijn gewicht, dus de Blokkies konden niet mee. Gelukkig

ging er twee en een half uur later een vliegtuig van de Griekse Maatschappij richting Athene. Maar dan moeten we wel onze koffers terug hebben. Bijna twee uur hebben ze nodig gehad om onze koffers terug te vinden. Waar een groot bedrijf klein in kan zijn. Maar gelukkig kregen we ze toch nog op tijd om met de Grieken richting Athene te vertrekken. Voor € 2,90 neem je daar dan op het vliegveld de bus naar de haven van Pireus en vandaar ga je met een ferryboot naar het eiland Aegina, onze eerste stop. (we wilden uiteindelijk op het eiland Spetses uit komen). Het eerste wat je op valt als je er aan komt, is dat iedereen, maar dan ook iedereen, dus van jong tot oud op scooters en brommertjes rijdt. Dat ziet er best wel grappig uit maar al na een paar minuten heb je het wel gehad wat betreft die scooter en brommertjes.

Je moet namelijk verrektes goed oppassen, want voor je het weet ben je al enkele malen uit je textiel gereden. Pure Mafia daar. Ze hebben er ook een echte motor. Ja, ja ik heb hem gezien, de mini uitvoering van mijn Wildstar. Namelijk het 125cc model van de Dragstar. Ik heb begrepen dat je niet meteen op een zware motor mag stappen. Begin maar als opstapper met 125cc.

Na twee dagen zijn we door gereisd naar het eiland Poros. Ook daar weer veel scooters en brommertjes. Maar het gaat er daar toch iets rustiger aan toe. Vervolgens zijn we door gegaan naar Spetses. Zo'n vier en een half uur varen met een normale ferryboot van af

Athene. Het kan ook wel sneller maar dan ga je met een draagvleugel boot. Je ziet ze tegenwoordig ook in de haven van Amsterdam. Op Spetses is het wat de scooters betreft pure anarchie. Daar lijken wel helemaal geen regels. Snelheidsbeperkingen, nog nooit van gehoord. Op de kortste straatjes draaien ze het gas vol open. Een helm is op de eilandjes ook volledig onbekend. Onze Griekse vriend, Sotos, al jaren een fanatiek motor liefhebber, rijdt al meer dan 25 jaar Honda. Dat is zijn probleem zei ik hem. Verlichting doet het al eeuwen niet en van de snelheidsmeter is alleen het teller mechanisme nog aanwezig. Zelfs de behuizing van de klok is weg. Maar altijd starten dat wel. Daar heeft Yamaha nog wel eens problemen mee. Zelfs mijn Wildstar liet het op weg naar Engeland een keer afweten. Gelukkig bleef het bij een keer.

Sotos wilde nu na 25 jaar Honda eigenlijk wel wat eens wat anders. Hij heeft zijn oog laten vallen op een 125cc Shadow. Leuke motor, maar ik heb hem verteld dat een echte cruiser wel een lucht gekoelde motor heeft en geen vloeistof gekoelde. Geen gezicht toch zo'n radiator voor je cilinders. En dus meer zaken die onderhoud nodig hebben. Dat is weer het voordeel van onze Yamaha's.

Eens zullen ze het start systeem ook wel onder controle krijgen bij Yamaha. Nu maar afwachten wat Sotos beslist. Het kan best nog wel 25 jaar duren.

En dan het grote moment op Spetses, Rob gaat een scooter huren. 5 jaar geleden toen we ook op Spetses waren durfde zo'n succesvolle verhuurder het niet aan maar dit keer lukte het wel. Rob en Anneke op de scooter, levens gevaarlijk, gauw 190kg schoon aan de haak. Het werd dan ook één van de zwaarste dagen uit zijn scooter leven. Afgelopen was het met zijn luie leventje. Want hij moest ons meteen het hele eiland rond slepen. Wel met een paar stops, kon ie even tot rust komen.

De zon liet ons een beetje in de steek. In oktober hoort het best nog wel warm te zijn op de Griekse eilanden. Maar ja, aan alles komt een eind, zo ook aan dit reisje naar scooter gek Griekenland.

Enne, ook op Spetses reed een vette 125cc Dragstar, een Rooie.

Blockbuster

Dat was wel zo'n beetje de planning! Daar ik in 2004 een aardige tijd uit de running ben geweest, bleven er nogal wat snipper –en vakantiedagen over voor dit jaar. Ook Marianne zat nog ruim in de dagen zodat er een weekje motorvakantie gepland kon worden. Onze wens, om in de loop der jaren, alle landen van Europa te bezoeken brengt ons wel elke keer verder van huis. Voor dit jaar viel onze keus op Italië. Het is net aan januari als we de ANWB winkel bezoeken voor de aanschaf van de nodige kaarten. Na een globale planning van een mogelijke route, zoeken we via Internet naar bezienswaardigheden onderweg. Zo ontstaat langzaam maar zeker de definitieve route die we gaan rijden. Wat nu nog rest is een camping waar we iets kunnen huren, hetzij een blokhut of een kant en klare tent. We vinden een camping op 35 km afstand van Turijn die een huisje vrij heeft voor deze periode. Het plaatsje heet "La Cassa" (in het Nederlands "de doos") wat ligt aan de rand van het Parc Regionale La Mandria. De laatste hand wordt gelegd aan de route die, nu pas blijkt, langer is geworden dan voorzien. Dus besluiten we niet op 1 mei maar op 29 april te vertrekken.

Het is net aan 9.00u als we, in de regen, Bodegraven uitrijden. Daar we de eerste dag een flinke afstand willen overbruggen gaat deze dag via de rijkswegen. Het regent nog als we bij Venlo de grens over gaan. We besluiten de A61 te volgen tot na Mannheim om daar in de buurt een plek voor overnachting te zoeken. Bij Mönchengladbach krijgen we het zonnetje erbij en met een constante van 130 per uur vordert de reis vlotter dan voorzien. Als we bij Mannheim stoppen blijkt dat we voor op het schema liggen en besluiten we door te rijden naar Konstanz aan de Bodensee. Om half 8 staan we voor een typisch Zwitsers hotel waar we besluiten te overnachten. Zoals gewoonlijk pakken we eerst een neut aan de bar (voordat we douchen en omkleden) en raken snel aan de praat met enkele gasten. Na de gebruikelijke prietpraat over motorrijden en zo, wordt er geïnformeerd naar het aantal km wat we hebben afgelegd. Het blijken er 825 te zijn, wat voor ons een record is. Na een lekkere

warme douche en een voortreffelijke maaltijd zijn we rond half elf lekker onder de wol gekropen.

Zaterdag 30 april, Koninginnedag. We zijn vroeg wakker en besluiten een wandeling door het dorpje te maken. We raken onderweg aan de praat met een oude dame die ons spontaan eea over Kreuzlingen am Bodensee verteld. Als ze hoort dat we Hollanders zijn blijkt ze ook eea over ons koningshuis te weten. (aardig mens) Na een lekker ontbijt zitten we voor negenen alweer op de motor. Vanaf vandaag geen rijksweg meer. We rijden de route langs de Bodensee (aan de Zwitserse kant) om vervolgens bij Bregenz af te zakken naar Liechtenstein. We passeren de grens van Liechtenstein om er vervolgens na 20 km weer uit te rijden. Zo klein hadden we dit staatje niet gedacht!! Vaduz is de hoofdstad en straalt echt rijkdom uit, we hebben nog nooit zoveel Rolls Royces zien rijden. We zijn weer terug in Zwitserland en rijden de 13 via Chur naar de Passo del San Bernardino. We nemen de tunnel (bijna 12 km lang) en blijven daarna op de 13 en gaan via Bellinzona naar Locarno aan het Lago Maggiore. Het is inmiddels boven de 25 graden!! Bij Plaggio di Valmara passeren we de grens en rijden Italië binnen. We rijden langs het Lago en genieten van de mooie huisjes en de vergezichten over het meer. Na 30 km verlaten we de 13 en rijden door Verbania naar Omegna en komen hier langs het Lago d'Orta. Bij Brogamanero gaan we de R142 op die ons vlakbij Turijn brengt. Van daar uit gaat het via lokale wegen naar La Cassa waar we rond 20.30u op de camping aankomen. We treffen het want vandaag is de officiële opening van het seizoen en voor de gasten is een speciaal diner gekookt. We schuiven aan en maken, onder het genot van een wijntje, snel kennis met de andere gasten. Totaal gereden km vandaag: 490.

Zondag 1 mei (dag van de arbeid) worden we met de zon in ons gezicht wakker, het wordt een fijne rustdag met wederom 25 graden. Maandag 2 mei. De broer van Marianne (mijn zwager dus) is met zijn gezin op een camping aan het Lago di Garda neergestreken en sms't dat ze goed zijn

MaxiMaat

Motorkleding

Motorkleding

Textiel- Lederen- en

Regenkleding

Maten van

S - 12XL

www.maximaat.nl

Tel. 0174 - 283812

Voorstraat 57 Poeldijk 2685 €J

NL. DTSL. CH. LS. I. CH. DTSL. FR. DTSL. NL. (VERVOLG)

aangekomen. Na een kritische blik op de landkaart (afstand Turijn-Garda) besluiten we een bakkie te gaan doen. De afstand is toch groter dan gedacht (300km) maar goed, om 11 uur zitten we op de camping in Garda aan een lekker bakkie Hollandse koffie. We hebben een fijne dag met elkaar (29 graden) en gaan rond de klok van vieren weer op pad naar ons eigen stekkie. De dinsdag en woensdag zijn rustdagen en genieten we van de zon en een gemiddelde temperatuur van 22 graden. Omdat we uiterlijk zaterdagavond 7 mei thuis willen zijn, besluiten we op hemelvaartsdag de terugreis te aanvaarden.

Donderdag 5 mei, bekapt en bezakt pakken we vanaf Turijn een klein stukje rijksweg tot aan Aosta. Daar verlaten we de rijksweg en gaan via de 21 richting de Sint Bernhard tunnel. Naarmate we de tunnel naderen gaat de temperatuur omlaag. We stoppen om de winterhandschoenen en windjack aan te doen. Bij de Tol (€22,00) strekken we de benen, maken wat foto's en gaan op weg naar de tunnel. In de tunnel (0 graden brrr) passeren we de grens met Zwitserland. Omdat het nogal koud is raas ik, harder dan toegestaan, de tunnel door, en we zijn blij dat we in Martigny weer een beetje normale temperatuur hebben. In 1990 zijn we met ons gezin in Martigny op vakantie geweest dus rijden we even langs de camping. We herkennen bijna niets meer, zoveel is er aan veranderd. Eenmaal buiten Martigny begint het te regenen en stoppen we om de regenkleding aan te doen. Naarmate we dichterbij Montreux komen wordt de regen heviger en bij tijd en wijlen hoort het met bakken tegelijk de hemel uit. We rijden via de 9 door Montreux en Vevay om vervolgens bij Lausanne het meer van Genève achter ons te laten. Eenmaal in de bergen stopt het met regenen en krijgen we een mager zonnetje als begeleiding. Via de 1 rijden we, vele dorpjes passerend, naar de hoofdstad Bern. Hartje Bern treffen we een mooi terras waar we stoppen voor een bakkie. Bern is een mooie stad met veel bezienswaardigheden en bovendien een makkelijke stad om in rond te rijden, alles staat met duidelijke borden

aangegeven. Als we weer buiten Bern zijn vervolgen wij onze weg via lokale wegen en door schitterende dorpjes naar Basel. Vanaf Bern hebben geen regen gehad maar bij Basel betreft de lucht die niet veel goeds belooft. Net over de grens in Duitsland in het dorpje Kandern besluiten we te overnachten. Het wordt Gasthof Rita.

Vrijdag 6 mei, waar we gisteren al bang voor waren is vandaag bewaarheid, het regent. Dat wordt dus een natte start (het zij zo!!). We nemen afscheid van Rita en gaan de lokale weg richting Freiburg. Nog voor Freiburg gaan we grens over, Frankrijk in, richting Colmar. Via Selestat en Saverne gaan we na 2 uur, bij Sarreguemines, de grens over (DTSL) richting Saarbrücken. We pakken de rondweg Saarbrücken en gaan via de 268 binnendoor naar Trier. Hier volgen we de Moezel en genieten we weer van een volop schijnend zonnetje en een prachtige omgeving. Via Bitburg gaat het richting Prüm en Monchau om vervolgens een laatste stukje rijksweg te rijden naar Venlo. Daar gaan we de grens over en zetten de motor met de neus richting huis. Na eerst onderweg een goed maal te hebben gegeten, vallen we 's avonds om half tien op de klep. Een tikje moe maar erg voldaan pakken we eerst weer een neut. In totaal hebben we in 8 dagen, 3200 km afgelegd.

Wij heten Hans en Marianne Blijleven, Marianne rijdt niet zelf maar heeft veel plezier achterop. We rijden een Yamaha Dragstar 1100 classic en zijn sinds vorig jaar lid van VSCN regio 5.

Hans en Marianne Blijleven

ORGANISATIESTRUCTUUR

BESTUUR

Voorzitter Rinze Zijlsta, e-mail: voorzitter@viragostarclub.nl
Penningmeester Rob Hoogendoorn, e-mail: penningmeester@viragostarclub.nl
Secretaris Marieke Stammeijer, e-mail: secretaris@viragostarclub.nl

Bestuurleden Theo Vos / Jan Teunissen / Ton Trommelen / Ferry Evers

Ledenadministratie Herman Obbink, e-mail: ledenadministratie@viragostarclub.nl

Beurscommissie en clubartikelen Mieke de Lang, e-mail: beurscommissie@viragostarclub.nl

Evenementencomm. Rob Blokker, e-mail: evenementen@viragostarclub.nl

REGIOVERTEGENWOORDIGERS

Regio 1/2 Groningen/Friesland/Drente: Henk Dekker, e-mail: hindrikdekker@home.nl
Regio 3 Overijssel/Gelderland/Flevoland: Jan Teunissen, Tel. 0573-461202
e-mail: gjteunissen@hetnet.nl
Regio 4 N-Holland/Utrecht: Theo Vos, Tel. 0294-419984
e-mail: roadrats@chello.nl
Regio 5 Z-Holland/Zeeland: Ton Trommelen, Tel. 0174-283283
e-mail: tromt@xs4all.nl
Regio 6 Brabant/Limburg: Piet de Jong, Tel. 046-4854081
e-mail: piet-de-jong@home.nl

Alle regiovertegenwoordigers en bestuursleden zijn ook bereikbaar via:
Postbus 36, 2300 AA Leiden of info@viragostarclub.nl

COLOFON

Het VSCN Magazine wordt 4x per jaar uitgegeven.

Redactie: Rob (tevens site master) en Daniëlle Blokker

Redactieadres: Redactie VSCN, Postbus 36, 2300 AA Leiden

Email: info@viragostarclub.nl of viragostarclub@gmail.com
Dit laatste adres voor grotere bestanden zoals bv. foto's

Internet: http://www.viragostarclub.nl

Vormgeving: de Studio, Breda, e-mail: destudio@tiscali.nl

Contributie: per jaar op bank rekeningnummer 15.66.06.704 t.n.v. VSCN te Veenendaal.
Gewone leden: € 30,-. Gezin/partnerleden of begunstiger: € 20,-

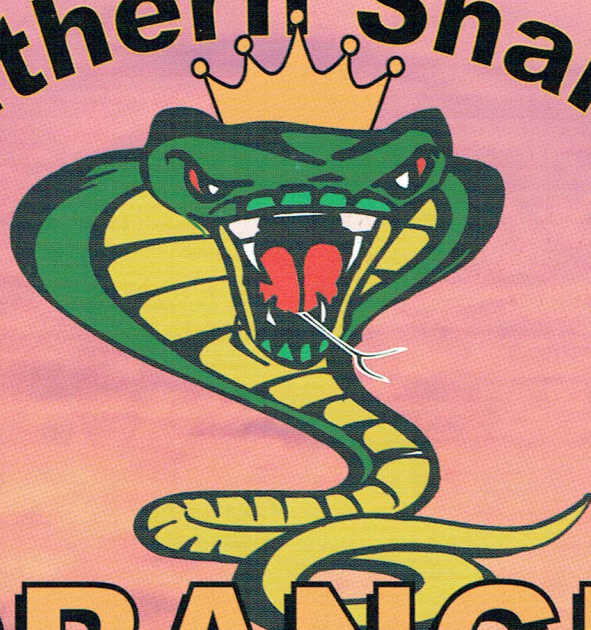
Het lidmaatschap loopt van 1 januari t/m 31 december. Opzeggingen dienen vóór 1 december binnen te zijn bij de ledenadministratie. Dit kan per brief naar Postbus 36, 2300 AA Leiden, ter attentie van de ledenadministratie of via een e-mail naar ledenadministratie@viragostarclub.nl met vermelding van het lidmaatschapsnummer. Voor nieuwe leden, wiens contributie is bijgeschreven na 1 oktober, geldt de contributie voor het daaropvolgende kalenderjaar.

**Wegens enorm succes
nu voor de 2e maal...**

28-29-30 APRIL 2006

Southern Snakes

ORANGE FESTIVAL-PARTY

dit mag je niet missen... voor meer informatie
zie artikel in dit magazine of bezoek onze website

www.southern-snakes.com

locatie Weekend... **Camping Böhmerwald**
Krimweg 1 / 6104 RM Koningsbosch **Limburg**

Southern Snakes
Regio 6 Brabant/Limburg

